SABIR (7)

(...dünden devam)

İkinci çeşit, savması kulun elinde olmayan musîbetlerdir. Bir yakınının ölmesi, malının telef olması, hastalık, sakatlık ve benzeri sınavlardır. Bunlara sabır, sabrın en yüce makamıdır. Abdullah ibn Abbâs (r.a.) şöyle demiştir:

“Kur'ân'da sabır, üç çeşittir: Allah'ın farzlarını yerine getir-meğe sabırdır ki bunun üçyüz altmış derece sevâbı vardır. Musîbetin ilk şokuna sabırdır ki bunun dokuzyüz derece sevabı vardır. Çünkü Allah'ın belâsına sabır, başka şeylere sabırdan daha zordur. Buna ancak peygamberler dayanabilirler. Bundan dolayı Peygamber (s.a.v.): *“Ya Rabbi, senden, bana dünyâ musîbetlerini küçültüp kolaylaştıracak bir yakîn* (kesin bilgi ve inanç) *ist iyorum.”*
diye du'â etmiştir (Tirmizî, Da‘avât: 79; Nesâ'î ve Hâkim de Abdullah ibn Ömer’den rivâyet etmişlerdir).

Belâlar, ya kulu olgunlaştırmak, ya da günâhlarından temiz-lemek içindir. Yüce Allah: *“Başınıza gelen her musîbet, ellerinizin yaptığı işler yüzündendir. Allah çoğundan da geçer.”*
(Şûrâ: 62/30)
buyur-muştur. Peygamber (s.a.v.) de:
“Mü'min kula isâbet eden hiçbir hastalık, tasa, ya da daha kuçük bir olay yoktur ki Allah, o musîbet ile kulun gunâhlarından bir kısmını silmesin.”
(Buhârî, Mardâ: 1; Müslim, Birr: 52; Tirmizî, Cenâiz: 1; İbn Hanbel, Müsned: 2/303, 3/
4, 18);
“Allah bir kuluna hayır dilerse, onun günâhının cezâsını dünyâda verir.”
(Tirmizî, Zühd: 56; İbn Hanbel, Müsned: 4/87) buyur-muştur. Rivâyete göre
“Kim bir kötülük yaparsa onunla cezâlan-dırılır.”
(Nisâ: 98/123)
âyeti indiği zaman Hz. Ebûbekir
: “Bu âyetten sonra insan nasıl sevinebilir?” demiş. Peygamber (s.a.v.):
*“Allah seni bağışlasın ey Ebûbekir
, hasta olmuyor musun? Başına bir eziyet, sıkıntı gelmiyor mu? Üzülmüyor musun? İşte bunlar hep günâhlarınızın cezâsıdır.”*
(İbn Hanbel, Müsned: 1/11) buyurmuştur. Gerçi Tirmizî
, bu hadîsin zayıf olduğunu söylemiştir ama benzeri başka sağlam rivâyetler hadîsi

güçlendir-mektedir. Peygamber (s.a.v.), başka bir hadîslerinde de şöyle buyurmuştur:
“Kim başına gelen musîbete Allâh'ın buyurduğu gibi
‘innâ lillâh ve innâ ileyhi râci'ûn’ (
Bakara: 92/156)
deyip sonra 'Allâhım, bu musîbetimden bana sevâp ver, bunun ardından bana hayır ver
(aldığın nîmetin yerine daha iyisni ihsân eyle)
diye duâ ederse Allâh öyle yapar.”
(Müslim, Cenâiz: 3, 4) Bir kudsî hadîste de şöyle buyu-rulmuştur:
”Kulum, kendisini bir belâ
(hastalık)
ile sınadığım zaman sabreder, ziyaretçilerine benden yakınmazsa, etinin yerine daha hayırlı et, kanının yerine daha hayırlı kan veririm. Onu iyileştirirsem günâhından kurtulmuş olarak iyileştiririm, rahmetime (cennetime) sokarım.”
(Irâkî'nin çıkarımına göre bu kudsî hadîsi İmâm-ı Mâlik, Muvatta'da Atâ ibn yesâr'dan; Beyhekî de Ebû Hüreyre'den mevkufen rivâyet etmiştir. Benzeri bir hadîs de Müsned: 4/123'de vardır:
“Yüce Allah buyuruyor ki: Mü'min bir kulumu bir hastalığa müptelâ ettiğim zaman bana hamdederse anasından doğduğu günkü gibi günâfılarından temiz olarak yatagından kalkar. Yüce Allah buyururki: 'Ben kulumu bağladım, sınadım
(şimdi ey meleklerim)
sağlam iken ona yazdığınız sevâblar gibi hastalık zamanı için de aynı sevâbları yazınız.”)

(devamı yarın..)